

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm XXX. Nimis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

pa⁹ctionem aliquam, quæ bonis moribus & juribus incommodare videatur, adeo infirmare, vt neque juramenti accessione confirmetur, & quidem non tantum per vim pacti, ita, vt ex justitia nulla actio, vel obligatio oriatur, de quo minus dubitari potest, & docui hoc cit. tract. 3. c. 8. num. 4. sed ita vt neque ex religionis virtute obligatio, quæ juramenti propria est, oriatur; idque duobus modis. 1. Si ipsam pa⁹ctionem, quamvis juramento confirmatam, lex seu scripta seu per consuetudinem stabilita tanquam turpem prohibeat, v. g. vt aliquis promittat pueræ nuptias, si vxor sua moriatur; vel quod dolum, furtum, aut iniuriam aliam, si in futurum committatur, remittere velit. Tametsi enim uxore mortuâ aliam ducere, aut dolum, vel iniuriam commissam remittere turpe non sit, tamen ad talia se obligare, turpitudinem continere videtur, & peccandi causam praebere.

Simili ratione in causa criminali non testificari liberum est, sed per pactum & juramentum se obligare ad non testificandum, utroque Iure turpe reputatur, ideo non obligatorium, vti hic Alex. de Nauo notauit num. 32. & videri potest, Imola n. 40.

Alter modus est, si lex Canonica, aut civilis executionem pacti seu promissi, quamvis jurati, tanquam illicitum prohibeat; ced, quod communi bono incommodare videatur, prout explicaui cit. Tract. 3. c. 11. num. 9.

CAPITULUM XXIX.

Sicut.

PARAPHRASIS.

Si constet, quod H. bellum iniustum gerat aduersus I. induci debet, vt vniuersa, quæ per vim abstulit, eidem restituat, qui proinde I. etiam absolui debet à juramento, quod obmetum præstítit; quod si H. recusauerit, persentiam excom-

municationis compellatur, & terra eius interdicto subjiciatur.

S U M M A R I V M.

1. Erepta injusto bello restituenda sunt, non obstante fædere, quod alter etiam jurato sed coactus inijt, & à juramento absolvi debet, si saluo scandalo potest.
2. Fides etiam jurata seruanda non est ei, qui vicissim datam non seruat, vel seruare paratus non est.

NO T. vnic. Quæ bello iniusto erupta sunt, restitui debent, non obstante fædere, quod alter coactus inijt, immò à juramento fæderis absolvi debet, vt etiam constat ex c. Si verò. 8. hoc tit. dummodo notoria sit iniustitia ex parte vnius pacientium.

Cauendum quoque est scandalum, si videlicet Christianus à juramento absoluatur, quod ab eo infidelis, quamvis per vim, extorsit; quare talis absolutio non est danda, præsertim in publico fædere, sicuti dixi l. 2. Tract. 3. c. 12. q. 5.

§. Iuramentum.

Iuramentum, quod ex mutuo consensu ac pacto Ioannes edidit, ipsum non obligat, si alter, cui præstitum est, seruare neglat, quod promisit.

Not. vnic. Fidem etiam juratam aliquis seruare non tenetur ei, qui fidem à se vicissim datam violat, aut seruare paratus non est, de hoc dictum est in c. 3. hoc tit.

CAPITULUM XXX.

Nimis.

PARAPHRASIS.

Laici contra jus diuinum agunt, quando viros Ecclesiasticos nihil temporale (videlicet in feudum) ab ipsis habentes ad fidelitatis juramentum adiungunt. Quare Innoc. III. tale juramentum præstari prohibet; quia secundum Apostolum ad

d d d 3 Roma-

Romanos 14. Seruus Domino suo stat,
vel cadit.

S V M M A R I V M .

1. Immunitas Ecclesia non tantum juris humani, sed etiam dinini est.
2. Tria sunt genera juramenti fidelitatis. I. Clientela, Lehenspflicht. II. Officij & administrationis: Dienstpflicht. III. Subiectionis Landschuldigungspflicht. Prima duo etiam in Clericum cadunt: non autem tertium erga seculariem.
3. Resolutur quæstio, an pagus situs intraterritorium Ducis, censendus sit feudaliter, vel liber seu allodialis.

NOT. Vnic. Immunitas Ecclesie non tantum jure humano, sed etiam diuino constituta est, vt hic docet Abbas n. 3. Alex. n. 7. &c. docui l. 4. tr. 9. c. 8. n. 1.

2. Aduertendum hic. Quod juramenti fidelitatis tria genera sint, quorum duo prima jurantem non absolute, sed respectiue subditum faciunt, & idem in Clericum comparatione domini secularis cadere possunt; non item tertium, quod absolute subditum arguit. Primum itaq; est clientelare. Lehenspflicht/ quod Vasallus Domino præstat, idq; in Clericum cadit. c. 6. & 7. de foro compet. Alterum ratione officij & administrationis Dienstpflicht/ quod Officiales & Prædes Curiae v. g. Regi aut Imperatori edunt, de quo dixi cit. tract. 9. c. 5. n. 3. Tertium est juramentum subiectionis Landschuldigungspflicht/ & hoc in Clericum non cadit erga seculariem.

Quæritur hic, si pagus v. g. positus sit intra territorium Ducis, censerine debeat feudaliter, an liber, seu allodialis.

3. Cum Imol Ioann. Andr. & Abb. hic, quod liber præsumatur in dubio, quia servitutes tam in rebus, quam personis superinductæ sunt; & prius ac naturalius est rem liberam esse, quam servituti subiectam, idque maxime docendum est in bonis immobilibus Ecclesiistarum; quippe cum fundationes pte ob Dei honorem plenissimè factæ conseantur, sicuti notat Rosenthal in Syntopis de feud. c. 12. n. 12. & 59.

Verumtamen si pagus v. g. aut Castrum

sit intra territorium Ducis, alteriusve Duci minipræsumitur territoriali eius Iurisdictioni subiectum, ita vt tametsi Dominus pagi habeat Iurisdictionem immediatam seu inferiorem in subditos, tamen ab ipso appellari possit ad Ducem, vt notauit hic Host. & Abbas n. 1.

Potest tamen esse Ciuitas, aut pagus intra territorium Ducis, & non de territorio, sed præscriptione, seu priuilegio, aliæque concessione liberum, tunc verò pagus cum adhærentibus possessionibus, quantumvis modica terra sit, censetur proprium territorium, vt proinde eius Dominus territoriale quoque Iurisdictionem obtinere dicatur, test. Andr. hic. n. 4. & tradit Gl. in Clemen. ne Romani. verb. Diaecesis. de elect.

Simile est, quod omnis Ecclesia intra Diaecesis censetur esse subiecta Iurisdictioni Episcopi. c. Omnes, 10. causa. 16. q. 7. nisi priuilegio, aut præscriptione aliquâ exempta demonstretur; tum verò licet sit intra Diaecesis, non tamen est de Diaecesi; imo locus exemptus intra Diaecesis (vt docui l. 1. tract. 4. 6. 11. n. 5.) equiparatur loco extra Diaecesis. Quod si exemptio etiam se extendat ad populum, tunc quasi propria Diaecesis censi potest.

C A P I T U L U M XXXI.
Petitio.

P A R A P H R A S I S .

Vacante Ecclesiâ Antiochenâ Princeps Ciuitatis cum sibi à conspiratione timeret, à Canoniceis juramentum extorsit, quod contra ipsum agere nolint. Dubitabant Canonici, num vi huius juramenti impediti essent, quo minus jura Ecclesie suæ contra Principem tuerentur. Negat Innoc. III. ita esse intelligendum quasi pro juribus Ecclesie, imo propriis ac singulatibus legitime defendendis contra Principem stare non possint, sed intelligi debere ait, quod abstinentiam ipsius sit à machinatione omni, per quam laesio Principis personæ, aut principatui eius inferretur.

S V M .